

APOLOGIA

Väinö Hotti

Apologetiikka tarkoittaa jonkin opin, erityisesti [kristinuskon](#) järjestelmällistä ja rationaalista puolustamista. Sana tulee [kreikan kielen](#) sanasta *απολογία* (*apologia*), joka tarkoittaa hyökkäyksen kohteena olevan näkökannan puolustamista. Apologetiikan harjoittajaa kutsutaan *apologeetaksi*, *apologeetiksi* tai *apologistiksi*. (**Wikipedia**).

Apologian sisältö

Kyseessä on siis kristinuskon puolustus. Kristinusko on kirjauskonto. Sen puolustus on kaksiosainen: 1. Oikean opin esiintuonti. 2. Väärän opin kumoaminen.

Harvinaista

Aikamme ei ole kiinnostunut opillisesta perustasta. Sitä jopa halveksitaan.

"Itse emme ota kantaa oppikysymyksiin juuri sen takia, että evankeliumi pysyy pääasiana" (Kirsi Rostamo; 21.8.2015).

Ekumenia

Jos pyritäänkin oikeaa raamatullista oppia tuomaan esille, ekumenia estää puuttumasta toisten harhaoppeihin. Hienotunteisuus estää apologian harjoittamisen.

Moninainen viljelysmaa

Suomalaisessa kristillisessä ryytimaassa vallitsee periaate: kaikki kukat saavat kukkia! Eri lahkot perustavat jatkuvasti omia kasvimaitaan; kukaan ei asetu poikkiteloin uusia yrittäjiä vastaan. Taustalla on tietysti mielikuva siitä, että nämä kaikki viljelypalstat yhdessä muodostavat Jumalan seurakunnan EKKLESIAN. Tälle ei kuitenkaan Raamatusta löydy perustetta. Luisumme ekumenian myötä **relativismin kurimukseen!**

"olen tuntenut velvoitusta kirjoittaa ja kehottaa teitä taistelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on annettu pyhille" (Juid.1:3; Saarnivaaran käänn.)

APOLOGIA RAAMATUSSA

Koko Raamattu koostuu oikean opin esille tuomisesta ja väärän opin kumoamisesta!

JOHANNES KASTAJA

"Mutta nähdessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan kasteelle hän sanoi heille: "Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaista vihaa? Tehkää sentähden parannuksen soveliaita hedelmiä, älkääkä luulko saattavanne sanoa mielessänne: 'Onhan meillä isänä Abraham!'; sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille. Jo on kirves pantu puitten juurelle; jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, siis hakataan pois ja heitetään tuleen" (Matt.3:7-10).

JEEBUS

"Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te kierrätte meret ja mantereet tehdäkseen yhden käännyännäisen; ja kun joku on siksi tullut, niin teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa pahemman, kuin te itse olette! (Matt.23:15).

"Juhlan viimeisenä suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi sanoen: "Jos joku janoaa, tulkoon minun luokseni ja juokoon. Joka uskoo minuun sillä tavalla kuin Raamattu sanoo, hänen sisimmästään on juokseva elävän veden virtoja" (Joh.7:37,38); Saarnivaaran käänn.).

"Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus" (Joh.13:34,35).

"Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani" (Joh.14:6).

"Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus" (Joh.17:17).

"Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt" (Joh.17:20,21).

"Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?" (Joh.11:25,16).

PIETARI

"Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman" (Apt.4:12).

"Sillä me emme seuranneet vieikkaasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan me olimme omin silmin nähneet hänen valtasuuruutensa. Sillä hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä ylhäisimmältä kirkkaudelta tuli hänelle tämä ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt". Ja tämän äänen me kuulimme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella" (2. Piet.1:16-18).

PAAVALI

"Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa" (Room.6:1-5).

”Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? Kun toinen sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, ja toinen: ”Minä olen Apolloksen”, ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin?” (1. Kor.3:1-4).

”Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen. Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi. Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhäin ravinnoksi, ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, ei se minua mitään hyödyttäisi” (1. Kor.13:1-3).

”Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu” (Gal.1:8,9).

”Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:19-21).

JOHANNES

”Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä” (1. Joh.1:7).

”Joka syntiä tekee, se on perkeleestä, sillä perkele on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot. Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä; eikä hän saata syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt. Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta. Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä. Ja minkätähden hän tappoi hänet? Sentähden, että hänen tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä teot vanhurskaat. Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa. Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa. Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi” (1. Joh.3:8-15).

”Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää” (1. Joh.5:12).

MARTTI LUTHER (1483 – 1546)

Monta taistelurintamaa

Luther joutui heiluttamaan peistä moneen suuntaa:

1. Perkele, maailma ja oma liha. 2. Katolinen kirkko. 3. Uudestikastajat. 4. Hurmahenget. 5. Omavanhurskaat. 6. Valheveljet. 7. Antinomistit.

Tämän päivän teologien tulisi uskon puolustamisessa (apologia) ottaa mallia Martti Lutherista. Uskon puolustamiseen liittyy olennaisena osana sekä oikean opin esittäminen että väärän kumoaminen. Aikamme kristillinen julistus ontuu pahoin näissä molemmissa. Kirkollisessa kentässä rehottavat kaikenlaiset opit. Vastuu tästä on lähinnä teologien ja heitä kouluttavan teologisen tiedekunnan.

Terve itsetunto

”Kun Herramme ja Mestariimme Jeesus Kristus sanoo: Tehkää parannus jne., niin hän tahtoo, että uskovaisten koko elämä on oleva parannusta” (Luther, 1. teesi).

”Vaikka en olekaan profeetta, olen varma, että Jumalan sana on minulla eikä heillä (vastustajilla), sillä minulla on Raamattu puolellani” (Kares, Luther, s.148).

”Luther löysi uudelleen myös paavalilaisen itsetunnon, jossa ihminen on samalla kertaa kuin särjetty saviastia, tomu ja tuhka sekä myös kaikkien kappalten herra, itsessään ei mitään, mutta Herrassa kaikki” (Kares, Luther, s.149).

”Moneen vuosisataan ei kukaan näet ole opettanut hyvistä teoista paremmin ja jumalisemmin kuin me nykyään opetamme” (Gal. kirj. sel. s.111).

"Me sitä vastoin, jotka uskomme Kristukseen ja joilla on hänen mielensä, 'arvostelemme kaikkea, mutta meitä itseämme ei kukaan kykene` todellisesti eikä Jumalan edessä 'arvostelemaan` (1 Kor.2:15)" (Gal. kirj. sel. s.643).

"Kristityt ovat kaikkien oppien arvostelijoita...he voivat suoralta kädeltä lausua sellaisen arvostelun, että turkkilainen koraaninen on tuomittu...Samoin he langettavat tuomion paavista" (Gal. kirj. sel.s.170).

"Niin, me olimme silloin vajonneina niin kauhistavaan pimeään, ettemme kyenneet mitään asiaa oikein arvostelemaan. Mutta nyt, kun evankeliumin valo välkehtii, alistamme kaikki elämänsä teokset maailmassa varman ja erehtymättömän arvostelumme alaisiksi" (Gal. kirj. sel. s.259).

"Tästä seuraa samalla luopuminen laitospirkon korostuksesta. Lutherin mukaan ei se, että on katolisen kirkon jäsen, takaa mitään pelastuksen asiassa. Ratkaisevaa on se, että kuuluu kristikuntaan ja 'on Kristuksessa'" (Pinomaa, Kuka Luther todella oli, s.56).

"Lutherin valtavat sanat: Oratio, meditatio, tentatio faciunt theologum rukous, mietiskely ja ahdistus tekevät miehestä teologin" (Pieper, Dogmatiikka, s.59).

Kerjäläisenä oleminen

"Pyhän ihmisen elämä on enemmän Jumalalta ottamista kuin hänelle antamista, enemmän halajamista kuin omistamista, enemmän hurskaaksi tulemista kuin hurskaana olemista... Sen tähden on sisällisen ihmisen oikea olemus pyytämistä, halajamista, etsimistä" (Kares, Luther, s.437).

"Jumalalle onkin ominaista nöyriä korottaminen, nälkäisten ravitseminen, sokeiden valaiseminen, kurjien ja masentuneiden lohduttaminen, syntisten vanhurskauttaminen, kuolleiden eläväksitekeminen, epätoivoisten ja kadotukseen tuomittujen autuuttaminen" (Gal.kirj. sel. 378).

Yksin Raamattu

"Eikä kirkossa saa esittää eikä kuunnella muuta oppia kuin Jumalan puhdasta sanaa – muussa tapauksessa olkoot niin opettajat kuin kuulijatkin oppeineen kirotut!" (Gal. kirj. sel. s.79).

"Mielelläni peräydyn jokaisen ihmisen edessä, mutta kun on kyseessä jumalallisen sanan totuus, en voi perääntyä enkä antaa periksi" (Pinomaa, Mitä Luther todella sanoi, s. 33).

*"Luterilaisina meidän on syytä muistaa, miten rakas oli Raamattu Martti Lutherille ja mitä se hänelle merkitsi. Hänen oma kirjallinen tuotantonsa oli valtavan laaja ja on koitunut jatkuvaksi siunaukseksi luterilaiselle kristillisyydelle. Mutta miten Luther arvosti siihen verrattuna Raamattua, käy ilmi erästä hänen lausunnostaan, jonka mukaan **hänen kirjansa haudattakoon vaikka seitsemän sylen syvyyteen, jos ne vieroittavat tai estävät ihmisiä lukemasta Raamattua"** (Martti Häkkinen, Sisälle Sanaan, s.13).*

"Eihän Raamattu olekaan ristiriitainen muuta kuin järkipuuttojen ja paatuneitten ulkokultaisten käsityksen mukaan" (Gal. kirj. sel. s,354).

"Yksi ainoa opin 'piirto' (Matt.5:18) on suurempi arvoinen kuin 'taivas ja maa'; siksi emme salli sitä vähimmäskään määrässä loukattavan" (Gal. kirj. sel. s.590).

Opin arvosteleminen

"Opin arvosteleminen ja erottaminen on joka ainoan kristityn velvollisuus, vieläpä niin, että se on kirottu, joka hiuskarvankaan verran loukkaa tätä oikeutta" (Pieper, Dogmatiikka, s.s.126, 127).

"Eniten Lutheria suretti se, että hänen wittenbergiläiset virkaveljensä olivat välinpitämättömiä väärän opin suhteen" (TK. s.31).

"Olkootpa piispat ja papit muuten kuinka pyhiä ja autuaita tahansa, tässä yhdessä asiassa he ovat veltoja – ja vieläpä melkein kaikki. Heillä ei ole huolta totuuden sanan oikeasta saarnasta. Ja niinpä onkin varmaa, että heidät kerran luetaan susien eikä paimenten joukkoon" (Kares, Luther, s.393).

"Lankeemus opillisessa suhteessa ei ole inhimillistä, vaan perkeleellistä" (Gal. kirj. sel. s.580).

"Se, joka täydellä todella pitää oppiaan, uskoaan ja tunnustustaan totena, oikeana ja varmana, ei voi jäädä yhteen sellaisten kanssa, jotka opettavat väärää oppia tai pitäytyvät siihen. Opettaja, joka harhoja opettaessa vaikenee, mutta kuitenkin on olevinaan oikea opettaja, on julkista kiihkoilijaa pahempi; ulkokultaisemisellaan hän aiheuttaa vaikeampaa vahinkoa kuin vääräoppinen" (TK. s.31).

"Jumalattomista opettajista on luovuttava" (TK. s.135).

"Jokaisen on kavahdettava eikä pidettävä yhtä niiden kanssa, jotka tunnustavat väärää oppia" (TK. s.553).

Uskonelämän hoitaminen

"Hän (Luther) syvimmältään ei huolehtinut muusta kuin oman sielunsa pelastumisesta, oikealla kohdalla pysymisestä Jumalan ja omantunnon edessä" (Kares, Luther, s.154).

"Syytettäköön minua ylpeydestä, ja ahneudesta, aviorikoksesta ja murhasta, vihollisuudesta paavia vastaan...kunhan minua vain ei voida syyttää jumalattomasta vaikenemisesta" (Kares, Luther, s.145,146).

"Uskonpuhdistaja käytti joka päivä ainakin kolme työhön muuten soveliainta tuntia rukoukseen" (Kares, Luther, s.171).

"Sydämessäni näet vallitsee tämä ainoa oppi: Kristuksen usko. Siitä minun jumaluusopillinen ajatteluni öin ja päivin lähtee, sen kautta kulkee ja siihen palajaa; ja siitä huolimatta tunnen käsittäneeni vain mitättömiä, vaivaisia aakkosentapaisia, ikään kuin sirpaleita siitä viisaudesta, joka on niin korkea, niin laaja, niin syvä" (Gal.kirj. sel. s.7).

Pelastusvarmuus

"Meidän pitää siis joka päivä päättävästi ponnistella varmuudesta varmuuteen, perin juuriin hävittääksemme tuon tuhoisan valheluulon, joka on riivannut koko maailman: 'Eihän sitä ihminen tiedä, onko armossa'" (Gal. kirj. sel. s.452).

"Kristillisen opin luonteeseen kuuluu se, että sitä on pidettävä varmana ja että siitä on pidettävä kiinni" (Tunnustuskirjat, s.16).

"Pitäköön jokainen huolta siitä, että on varmaakin varmempi kutsumuksestaan ja opistaan, jotta vähääkään epäilemättä ja pelkäämättä voi sanoa: 'Vaikka me tahi enkeli taivaasta`jne'" (Gal. kirj. sel. s.90).

Suhde vastustajiin

"Hän sanoo kokeneensa, että kaikilla niillä, jotka taistelevat häntä vastaan on pelokas sydän ja vaivaava omatunto, koska he pelkäävät Raamattua tietäessään, kuinka tuntematon se heille on" (Kares, Luther, s.97).

"Mutta perkeleelle ja hänen palvelijoilleen, eksytysten ja lahkojen alkuunpanijoille meidän pitää apostolin esimerkin mukaisesti olla kärsimättömiä, kopeita, karskeja ja leppymättömiä sekä säälimättä paljastaa pilkattavaksi, kirotta ja tuomita heidän kavaluutensa" (Gal. kirj. sel. ss.63,64).

"Jumalattomien taas en mitenkään toivo niitä (kirjoituksiani) hyväksyvän, vaan minä toivon niillä ärsyttäväni heitä ja heidän jumalaansa perkelettä" (Gal.kirj, sel. s.10).

"Omasta puolestani en pelkää hurmahenkistä, sillä en tunne ketään, joka voisi heittää vastaani sellaisia väitteitä, jotka uutuudellaan panisivat minut sekaisin, sillä kaikki heidän väitteensä olen jo aikaisemmin kuullut saatanalta, olenpa vielä pahempiakin kuullut, mutta Jumalan sanalla olen ne voittanut" (Pinomaa, Kuka Luther todella oli,s.78).

Ekumenia

"Kirottu olkoon kaikki rakkaus ja sopu, jonka säilyttämiseksi Jumalan sana täytyy vaarantaa" (Gal. kirj. sel. s.504).

"Ei, hyvä ystävä, älä tarjoskele minulle rauhaa ja yksimielisyyttä silloin, kun meiltä samalla häviää Jumalan sana, sillä siten olisi iankaikkinen elämä ja kaikki kadotettu. Tässä ei käy päinsä väistyminen tai kenenkään ihmisen mieliksi myönnytysten tekeminen. Sanan edestä on sen sijaan kaikkien väistyttävä, olkoonpa hän ystävä tai vihemies, sillä sitä ei ole annettu ulkonaisen maailmallisen yksimielisyyden ja rauhan tähden, vaan iankaikkisen elämän tähden. Sanan ja opin on synnyttävä kristillinen yksimielisyys ja yhteys. Jos se on yhtäläinen ja sama, seuraa varmaan kaikki muukin; ellei ole, ei tuloksena kuitenkaan ole mitään yksimielisyyttä. Älä siis tule minulle puhumaan rakkaudesta tai ystävydestä, jos sanasta tai uskosta tingitään...Kyllähän me mielellämme säilytämme ulkonaisen rauhan...mutta opin ja kristillisen yhteyden asiassa emme tahdo olla heidän kanssaan missään tekemisissä emmekä pitää heitä veljinä, vaan vihollisina, koska he tietoisesti pysyvät erheessään, ja me tahdomme taistella heitä vastaan hengellisessä kamppailussa. Perkeleellinen ja petollinen on se esitys ja vaatimus..., että yksimielisyyden tähden olisi väistyttävä jonkin verran ja hyväksyttävä jokin harha. Sillä tavalla perkele tahtoo vieroittaa meidät sanasta" (21. s. Kolm.j.ep.s., WA. 34, II, 387).

Maailman viha

"Ja kuta viisaampia, oikeudenmukaisempia ja pyhempitä ihmiset ovat Kristuksetta, sitä en enemmän he vahingoittavat evankeliumia" (Gal.kirj. sel. s.59).

"Me taas, koska pyrimme olemaan mieleisiä Jumalalle emmekä ihmisille, ärsytämme vastaamme perkeleellisen ja helvetillisen vihan sekä saamme kärsiä maailman taholta herjausta ja pilkkasanoja, kuolemaa ja kaikkea onnettomuutta" (Gal. kirj. sel. ss.81,82).

"Mutta se, joka pyrkii olemaan mieliksi Jumalalle, saa ihmiset sydäntyneiksi vihollisikseen" (82).

"Eihän maailmalla olekaan sitä armoa, että se kiittelisi hurskasten hyviä tekoja, puhumattakaan siitä, että se antaisi niistä korvausta; sillä se ei niitä huomaa, ja, jos huomaakin, se ei arvostele niitä hyviksi teoiksi, vaan häijyimmiksi tihutöiksi, ja ne, jotka sellaisia tekevät, se potkii pois maailmasta ihmiskunnan turmiollisimpana ruttona. Niinhän Kristuskin, maailman Vapahtaja, sai äärettömän suurista ja sanomattomista hyvistä teoistaan osakseen häpeällisimmän ristinkuoleman. Samoin tuli apostoleista, jotka toivat maailmalle armon ja iankaikkisen elämän sanan, 'kaiken maailman tunkio ja joka miehen hylky` (1. Kor.4:13)" (Gal.kirj. sel. ss.401,402).

"Mistä syystä he siis niin katkerasti vihaavat meitä? Yksinomaisesti siitä syystä, että he ovat kuulleet uusia opettajia" (Gal. kirj. sel. s.491).

"Samoin nykyään Lutherin nimi on maailman mielestä kaikkein vihattavin: se joka minua kiittää, tekee suuremman synnin kuin kukaan epäjumalanpalvelija, rienaaja, valapatto, huorintekijä, aviorikkoja, murhaaja, varas" (Gal. kirj. sel. s.502).

"Ken vain on syntynyt ja elää Kristuksessa ja kerskaa tästä syntymästään ja jumalallisesta perinnöstä, saa vainoojakseen Ismaelin" (Gal. kirj. sel. s.533).

"Ken ikinä siis on valmis opettamaan Kristusta ja tunnustamaan häntä vanhurskautenamme, hänen on pakko kohta kuulla olevansa vahingollinen, epäjärjestyssä aikaansaava ihminen" (Gal. kirj. sel.s.535).

"Valeapostolit pilkkasivat Paavaliala Galatalaisten kuullen tähän tapaan: Hän on äksypäinen ja riidankipeä mies: pikkuseikan tähden menee rikkomaan seurakunnissa vallitsevan yksimielisyyden, ja vain siitä syystä, että yksin on olevinaan viisas, yksin tahtoo arvonantoa osakseen - . Näin väärin Paavaliala syyttäen tekivät hänet monen silmissä vihatuksi" (Gal. kirj. sel. s.584).

"Julistuksellaanhan he (kristityt) yksinkertaisesti vain hankkivat itselleen maailman vihat ja vainot sekä herättävät pahennusta" (Gal. kirj.sel. s.592).

"Kaikki oli ennen evankeliumin esiintuloa niin leppoisan rauhallista, mutta nyt, kun sitä on julistettu, kaikki menee mullin mallin...hurskaat saavat maailmassa pitää hyvänä sen kunnianimen, että ovat kapinallisia, rauhanrikkokkia ja lukemattomien onnettomuuksien aiheuttajia...Älköön tunnustautuko kristityksi se, joka ei halua kärsiä vainoa Ismaelin puolelta" (Gal. kirj. sel. ss.533,534).

"Paavalilainen sanonta: 'maailma on minulle ristiinnaulittu', toisin sanoen, päättelen maailman kadotukseen tuomituksi; 'ja minä maailmalle', toisin sanoen, maailma vuorostaan päättelee minut kadotukseen tuomituksi. Me siis ristiinnaulitsemme ja kadotukseen tuomitsemme toinen toisemme: minä kiroan perkeleen myrkkynä maailman koko vanhurskauden ja opin; maailma vuorostaan kiroaa minun oppini ja tekoni, päättelee minut ruttoisaksi mieheksi, vääräoppiseksi, kapinalliseksi" (Gal. kirj. sel. ss.693,694).

"Hurskaat taas puolestaan sanovat maailmaa – niin, 'maailma` ei Pyhässä Raamatussa merkitse vain julkijumalattomia rikollisia, vaan niitäkin, jotka ovat hyvin vilpittömiä, hyvin viisaita ja hyvin pyhiä – perkeleen lapsiksi, jotka tarkkaan seuraa isänsä askeleita" (Gal. kirj. sel. ss.694,695).

"Näin sanomalla Paavali siis todistaa Pyhän Hengen antamalla pohjattomalla vihalla vihaavansa maailmaa, ja maailma puolestaan pohjattomalla pahan hengen antamalla vihalla vihaavan häntä; on kuin hän sanoisi: Ei mitenkään voi olla mitään sovinnollista suhdetta minun ja maailman välillä" (Gal. kirj. sel. s.695).

"Vainoaahan ja surmaahan meitä maailma, vihaavathan meitä valeveljet mitä kiivaimmin, kauhistaahan meitä kamalasti sydämässämme saatana tulinuolineen vain sen vuoksi, että opetamme Kristuksen olevan vanhurskautemme ja elämämme" (Gal. kirj. sel. s.703).

Lain saarna

"Saatana... synnyttää...niiden lahkosuunnan, jotka opettavat, että kymmenen käskyä olisi seurakunnasta poistettava ja ettei ihmisiä saa peloittaa lailla, vaan suloisesti kehoittaa Kristuksen armolla" (Gal. kirj. sel. s.12).

"Lain varsinaisena tehtävänä onkin saada meistä synnalaisia, nöyryyttää ja tappaa meitä, viedä meitä helvettiin ja riistää meidät puti puhtaiksi, mutta siinä tarkoituksessa, että tulisimme vanhurskaiksi, meidät korotettaisiin ja tehtäisiin eläviksi, vietäisiin taivaan korkeuksiin ja saisimme omaksemme kaiken. Se siis ei tapa vain tappaakseen, vaan se tappaa elämäksi" (Gal. kirj. sel. s.413).

"Luther sanoo, että kirkossa sekä laki että evankeliumi on pidettävä voimassa ja saarnattava; evankeliumi edellyttää lakia ja on ilman sitä tarkoitukseton. Jos lakia halveksitaan, ei evankeliumikaan puhtaana pysy. Jos lain kimppuun hyökätään vaikka evankeliumin kunnian tähden, niin evankeliumi siitä enemmän kärsii" (TK. s.52).

"Luther sanoi, että kukaan paaveista ei ole häntä kiusannut niin paljon kuin Agricola (Johannes). Agricola väitti, että katumusta ei synnytä laki, vaan evankeliumi, joten kristillisessä kirkossa ei sovi lainkaan saarnata lakia. 'Kymmenen käskyä kuuluu raastupaan eikä saarnastuoliin. Kaikki ne, jotka ovat tekemisissä Mooseksen kanssa, menevät varmasti perkeleen huomaan. Hirteen Mooseksineen`!" (TK. s.53).

"Me uskomme...että lainsaarnaa ei ole ahkerasti harjoitettava ainoastaan epäuskoisten ja katumattomien parissa, vaan myös...uskon kautta vanhurskautettujen parissa", perustellen tätä kantaa seuraavasti: "Vaikka nämä näet ovatkin uudestisyntyneitä ja mielensä hengessä uudistuneita, ei uudestisyntyminen ja uudistus kuitenkaan tässä elämässä ole täydellinen" (Pieper, Dogmatiikka, s.483 / Yksimielisyyden ohje).

Paavin kirkko

"Onhan joka tapauksessa päivän selvää, että pyhä seurakunta on paavittomana ollut olemassa ainakin yli viisisataa vuotta...Se siis on, niin kuin usein on sanottu, ihmiskeksintöä, josta ei ole olemassa käskyä. Se on tarpeeton ja turha, sillä pyhä kristillinen seurakunta voi kyllä olla olemassa ilman moista päätä; jopa se olisi pysynyt pystyssä paremmin, ellei perkele olisi moista päätä asettanut" (252).

”Onhan ilmeistä, että Rooman paavit kannattajineen puolustavat jumalatonta oppia ja jumalattomia jumalanpalveluksia. Paavin ja hänen kannattajiensa valtakuntaan sopivat täysin vastakristuksen tuntomerkit” (TK.278).

”Kun tilanne on tällainen, on kaikkien kristittyjen varottava osallistumista paavin jumalattomaan oppiin, pilkkaamisiin ja raakaan julmuuteen. Heidän pitää siis hyljätä ja kirotta paavi kannattajineen vastakristuksen valtakuntana, niin kuin Kristus on käskenyt: ‘Kavahtakaa vääriä profeettoja’” (TK. 279).

”Loppujen lopuksi: siinähan (paavissa) on vain ilmetty perkele” (TK. 254).

”Heidän on väistyttävä kauas paavista ja hänen kannattajistaan kuin vastakristuksen valtakunnasta ainakin ja ne kirottava” (TK. 553).

”Paavilainen messu-uhri on kauhistuksista ehdottomasti suurin ja hirmuisin” (TK. 247).

”Noin paavikin nykyään, hänellä kun ei ole yhtäkään raamatunkohtaa, jolla saattaisi itseään puolustaa, käyttää yhtenäen tätä samaista todistelua vastaamme: ‘Kirkko, Kirkko!’ ...Kaikkein enemmän hän tähdentää tuota: kristikunta ei saata hävitä eikä kukistua. Tämä todistus tehoaakin kaikkein useimpiin” (Gal. kirj. sel. s.29).

Luterilainen kirkko

”Minä pyydän, ettei minun nimeäni mainittaisi ja ettei kukaan sanoisi itseään luterilaiseksi vaan kristilliseksi. Mitä on Luther? Oppi ei ole minun; eikä minua ole ristiinnaulittu kenenkään tähden...En ole enkä tahdo olla kenenkään mestari. Vain Kristus on mestarimme” (Hjalmar Holmquist, Martti Luther, s.7).

”Niinpä hän ei kolmannen uskonkappaleen selityksessään sanallakaan mainitse kirkkoa, saati sitten luterilaista kirkkoa. Hän puhuu vain kristikunnasta” (Pinomaa, Kuka Luther todella oli, s.95).

”Minä pyydän, että ihmiset olisivat minun nimeni suhteen vaiti eivätkä nimittäisi itseään luterilaisiksi, vaan kristityiksi. Mikä on Luther? Ei tämä oppi minusta ole, eikä minua ole ristiinnaulittu kenenkään edestä. Paavali ei voinut sietää, että kristityt nimittivät itseään hänen tai Pietarin mukaan. Kuinka sitten minä, vaivainen, haiseva matosäkki voisin antaa Kristuksen lasten nimittää itseään minun kurjan nimeni mukaan? Ei niin rakkaat ystävät, vaan hävittäkäämme juuria myöten puoluenimet ja ottakaamme kristityn nimi hänen mukaansa, jolta oppimmekin on! Minä en ole enkä tahdo olla kenenkään mestari. Yksin Kristus on meidän Mestarimme”

(Martti Luther; Ole turvallisin mielin – kokoelmassaan).

TILANNE SUOMEN MAAPERÄLLÄ:

Olettaisi, että Lutherin rikas perintö olisi poikanut apologeetteja kosolti maailman luterilaisimmassa maassa Suomessa. Tilanne on kuitenkin päinvastoin. Tämä ammattikunta on kuolemassa sukupuuttoon. Seurapuhujia meiltä löytyy vaikka miten paljon. Hartauden pitäjistä ei ole pulaa. Apologeetit ovat sitten TIILILÄN, MUROMAN, SAARNIVAARAN JA SANTALAN jälkeen olleet harvinainen näky. Ekumeeninen ajattelu on myrkyttänyt tältä osin koko kristikunnan!